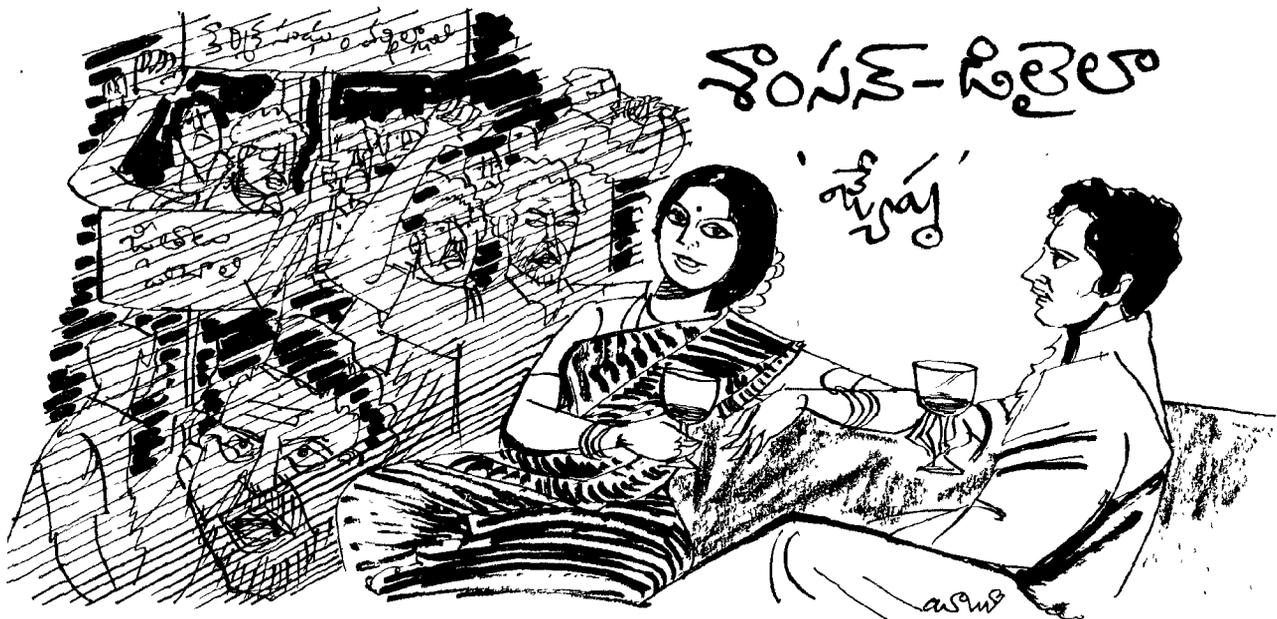

శాంసక-సిలైలా

'రక్తి కెమికల్స్' లాకాట్లో వుంది.

'రక్తి కెమికల్స్' లేబర్ యూనియన్ ఆఫీసు దెబ్బతిన్న తేనె పట్టణం వెంచెలతోంది. మొగాల ఏండా ఆకలి ముతా దీనంగా, మానగా, పాపం పుణ్యం ప్రపంచ మార్గం ఏమీ తెలియని అయిదారేదుల పాపల్లా తమ నాయకుల వద్దకు వస్తూ పోతున్నారు కార్మికులు. పిల్లలకి తిండి పెట్టలేని తల్లుల్లా నాయకులు వాళ్లని సముదాయంపై వ్రాడ, కనురుతున్నారు, తలలు బాదు కుంటున్నారు, చర్యలు చేస్తున్నారు. రక్తి కెమికల్స్ యాజమాన్యం వాళ్లకి ఇంటర్ ప్యూ కూడా ఇవ్వటం లేదు.

రెండు నెలల క్రితం ఆనాడు --

రక్తి కెమికల్స్ ఉపాధిగ్రామం, యువనోత్సాహంలా, బోయిలర్లు, టర్బైన్లు, పంప్లు, కంప్రెసర్లు, మోటార్లు, మెషీన్లు, కార్మికులు, సూపర్ వైజర్లు, ఆఫీసర్లు, టెలిఫోన్లు అందరూ కలిసి శంకర్ కెక్సివో ఆర్గనైజ్మెంట్ అందమైన అల్లరి చేస్తూండగా, మంత్రాల క్రమశిక్షణ, మానవ సృజనా శక్తిని ప్రకటిస్తూ, గగనమంతా నిండి పొగ కమ్ముతున్న పొడుగాటి చిమ్మల జయనాకారం జయమాలిన దాన్వల, ఓలిపింక్ మారథాన్ రన్నర్లలా వచ్చేసాయే గూడ్స్ ట్రెయిన్ల చక్ర వదలుతుంటే, శ్రమదీనికి ఉచ్చి వదిలంపుతున్న పెట్టుబడి మునుమునులో, ఆరువేల మంది కార్మికుల, ఉద్యోగుల పెంపుడు బిడ్డగా గాతలు, సయ్యారాలు వోలికిస్తూ, మానవ సరిగామం, జీవన వికాసం, నిత్య పురోగమం నేను వెయి గొంతుకలలో చాలుతూ, రాష్ట్రమంతటికీ శక్తి కేంద్రమై దేశ అంతర్జాతీయ వ్యాపారంలో భాగస్వామిగా వెలిగిపోతుండగా --

ఇంట్లో ఈగలమోతగా, గొఱివోకవాలంగా, పరదాలో ఇల్లాల్లిలా, ఎన్నోళ్లయినా యెడగని ఆదాయంతో, అసలుతో, ఆకలితో, అపవిత్రతతో దాదాసే తప్ప శ్రమైక జీవన సాంద్ర్యాన్ని చూపి

అనందించే కార్మికులు అద్దం తేసి ఇంట్లోని అందమైన అమ్మల్లా, పెళ్లికాని తల్లుల్లా బ్రతుకే బరువై బ్రతుకులు కొనసాగిస్తూండగా -- యూనియన్ నాయకులకి మేనేజ్మెంట్ కి సంప్రదింపులు జరుగుతుండగా --

యూనియన్ నాయకుడు జగన్నాధం కాన్పురెన్స్ హాల్లోంచి బయటకు వచ్చి 'మెరుపు సమ్మె'కు పిలుపునిచ్చాడు. అది సరిగ్గా కార్మికులు 'షిఫ్ట్' మారే సమయం. రెండో షిఫ్ట్ కార్మికులు మూసేపున్న ప్యాక్లీ గెట్ల కెమరుగా పోగే సిగరెట్లు, బీడీలు కాల్చుకుంటూ, ముతక హాస్యంలో చికాకుని పురచిపోతూ, కాడి మెడకి అగుల్చుకోడానికి సిద్ధమవుతుండగా --

'మెరుపు సమ్మె' నివాదాన్ని అందుకుని తోవలున్న కార్మికులు ఎక్కడి పని అక్కడ విడిచిపెట్టి, ఉల్పాసాంగా నివాదాలు చేస్తూ కెరటాలుగా అవతలికి వెళ్లిపోయారు. మెయిన్ గేట్ దగ్గర రెండు షిఫ్ట్లవారూ ఏకమవడం, సమ్మె వార్తలు వచ్చేసరికి పాకిపోవడం, ప్రక్కనే వున్న మైదానంలో సభ జరగడం... అంతా ఊదాల్సిన. ఎక్కణ్ణింకో ఒక మైక్రోఫోన్ వచ్చి జగన్నాధం కాలేజీ దగ్గర నిలవడింది. "కామ్రేడ్స్, మన జక్కలే మన శక్తి; గతంలో మనం ఎన్నిసార్లు సమ్మె చేస్తూ ప్రతిసారీ విఫలమయ్యాం. అందుకే ఈ మెరుపు సమ్మె అవసరమైంది. మనం మన వర్గ వైతన్యాన్ని సంఘభావాన్ని ఇంత శక్తితో చూపితే తప్ప యజమాన్యం లొంగదు..." మాట మాటకీ కార్మికులు జయ జయ ధ్వజాలు చేశారు.

వోటిసు ఇన్వెస్టుమెంట్ సమ్మె చేయడంలో ఓ 'శ్రీత్' వుంది, విజయావకాశం యిక్కం. అదొక ఆహింసాయుత గెరిల్లా దాడి! యాజమాన్యం దాన్ని ఎదుర్కోలేదు. ఎందుకంటే 'రక్తి కెమికల్స్'లో ఉల్లంఘనలంటింది. అది ప్రవహిస్తూనే వుంటుంది -- ఇరవై నాలుగంటలూ, మూడు షిఫ్ట్లూ. పనిలో ఒక్కగంట అనరోధం వచ్చినా కంపెనీకి అక్షర్ల వద్దం వస్తుంది. రహియన

ముడిపదార్థాల పొక్కు మారినా, 'మెరుపు' టెంప రేపర్లు అటూ యటూ అయినా తయారయ్యే సరుకు ఏండుకూ పనికిరాదు. పైగా ప్రమాదం అవకాశం చాలా యిక్కం. మానే వారుడు లేకపోతే ఎక్స్ ప్లొజివేంట్ లో కొన్ని ప్రెండమో, కాండమో, కరగడమో, విరగడమో జరగవచ్చు.

అదే కార్మికుల రీమా - ప్లాంట్ ధ్వంసం కావడానికి (ప్రొడక్షన్) పాడవడానికి అవకాశాలు పుష్కలంగా ఉంటుంటే యాజమాన్యం భయపడి కాలేజీ లేరానికి వస్తుంది! మన అయితే గుట్, అరగంట్ బింకం చూపిస్తారు. తరువాత పనిలోకి రెండు తమని ప్రతిమలాడతారు!

కాని వాళ్లనుకున్నట్లుగా జరగలేదు. గంటల్లో కాదు సరికా రోజులు గడిచాక కూడా యాజమాన్యం కరగలేదు.

కార్మికులు పని వదిలి సమ్మెకు పోవే భయంతో కొన్ని నిమిషాలు 'మూర్ఖు సోయిన' యాజమాన్యం వెంటనే తేడుకుని రంగారోకి దిగింది. మేనేజర్లతో సహా ఆఫీసర్లు, యూనియన్ కి చెంది కొన్ని డబ్బుమంది కార్మికులు, ఉద్యోగులు ప్లాంటంతా పరుగులు పెట్టారు. భద్రతా చర్యలు తీసుకున్నారు. మూల్గా, టెలిఫోన్ దుస్తులూ విప్పి పడేశారు. బస్సులు, డ్రాయిర్లు, తువ్వార్లు ధరించి అర్థంటు వసులో దిగిపోయారు. ముఖ్యంగా విదేశాల నుంచి వచ్చి ఎదురు చూస్తున్న ఓడలకి కావలసిన సరుకు తయారీ అగకుండా చూసుకున్నారు. రెండు గూడ్స్ రైల్వేలని నిలిపింది. 'వెరేయలకు బస్, భోజనం ప్యాక్లీలోనే. ఉతం మామూలు దానికి మూడు రెట్లు!

అలా గండం గడిచింది. విజయ గర్భంతో వివేతో యాజమాన్యం దిగిసి సోయింది. చర్యలు అగిపోయాయి. లాకాట్ ప్రకటించారు.

రోజులు గడిచేకొద్దీ సమ్మెకట్టిన కూలీలు, సమ్మెకట్టిన కూలీల భార్యల బిడ్డం ఆకలి చీకటి చిమ్మల హాహాకారం, అత్తదానం అంటే యేమిటో

హిరణ్యం తిరిగిపోయింది. ప్యాక్షరీ లోపల్నే నివసమా అత్యవసర ఉత్పత్తుల్ని కొనసాగిస్తున్న ఉద్యోగుల ఇళ్ల ముందర కార్మికులు నిరసన ప్రదర్శనలు చేస్తుంటే లాఠీ చార్జీ జరిగింది. పని విసుగెత్తి రిలీఫ్ కోసం సినిమాకి వెళ్లిన ఇద్దరు అలాంటి విధేయలను తప్పి, బట్టలు విప్పిసి బజార్లో వాళ్ళతో పరుగుతెలిపిన పదిహేను మంది కార్మికుల్ని పోలీసులు అరెస్టు చేశారు.

ప్యాక్షరీ చుట్టూ బందోబస్తు ఎక్కువైంది.

* * *

ఈ పరిణామానికి జగన్నాధం కుమిలిపోయాడు. అతను ఉద్యోగుల సంఘం అధ్యక్షుడు; కార్మిక, ఉద్యోగ సంఘాల జాయింట్ ఏక్షన్ కమిటీ ఛైర్మన్. అతను నిష్పలాంటి మనిషి అని, యూనియన్ నాయకుడైన యాజమాన్యం డబ్బు అలా ఉంచి, కార్మికుల డబ్బుకూడా పైసా తినడని పేద పడ్డాడు. అందుకే జీతాలు అందక తనవ్వాం దరూ (అరువేలమంది) మాడిపోతుంటే చూడలేక పోతున్నాడు. యూనియన్ ఎంత ప్రయత్నించినా చర్యల కంగీకరించని యాజమాన్యాన్ని యెలా కలవడమో, లాకౌట్ యెలా ఎత్తించడమో ఆసునిత్యం ఆలోచిస్తూ నిద్రా తిండి మానేసి ఊరించిపోయాడు...

నడుస్తూంటే రోడ్దూ, ఇళ్లూ, చెట్లూ రవి నగాయన్ బ్రతుకులు చేస్తున్న సినిమా దృశ్యాల్ని కనిపిస్తున్నాయి జగన్నాధం కళ్ళకి. మనిషి తూలిపో తున్నాడు. ఎలాగో నడిచి రక్తి కెమికల్స్ వ్యవస్థాపకుడు, సి అండ్ ఎండ్ అయిన కిషోర్ సేన్ ఇల్లు చేరాడతను. 'రక్తి భారతి' చాలా పెద్ద ఇల్లు. గేట్ దగ్గరే మూర్ఖా ఎదురై జగన్నాథాన్ని అడ్డేశాడు. "సాల్ లేడు ఇంటిలో". జగన్నాధం కాంపౌండ్లోకి చూస్తూ ఉండిపోయాడు. అలా రెండు నిమిషాలు గడిచాయి.

ఒక నాచాకై నస్త్రీ కుక్కపిల్లలతో పరుగులు తీస్తూ ఆడుతోంది లాన్లో. ఆ లాన్ నిగనిగ లాడుతున్న యవ్వనవతి జబ్బులా నీల్ గర్లంగా ఆమె వంట వెలుగుల్లో మెరిసిపోతోంది. దాని మధ్యలో సూటిగా పోతున్న కారుబాబు వుంది. బాబు చివర గులాబీరంగు వేసివున్న మూడంతస్తుల మేడ; దానిచుట్టూ విరగపూసిన పువ్వులమొక్కలు.

నీరసంతో కళ్ళు బైరుల్లకమ్మిన జగన్నాథానికి ఆ స్త్రీ ఎవరో తెలిలేదు. ఆమె మూతం ఒక కుక్కపిల్లని ఆడుముతూ గేట్ వైపు పరుగులు కొచ్చి జగన్నాథాన్ని చూడగానే ఆగిపోయింది. అతన్ని పోల్చింది. అరనిమిషంసేపు తలవలాయించి, తరువాత సరిగానేవున్న పైట నవరించుకుంటూ గేటుదగ్గరకొచ్చి అతనివైపు బిడియంగా నవ్వింది. గేటు తెరిపించి అతన్ని ఆహ్వానించింది.

జగన్నాధం గొంతు పెగుల్చుకుని "మన్నేనా భారతి, కులాసా?" అన్నాడు. "తప్పదుగా!" నవ్వింది భారతి. ఇద్దరూ ఇంటి దిశగా నడిచారు.

భారతి కిషోర్ భార్య. జగన్నాథానికి కలెక్షర్ క్లాస్ మేట్. ఆమెకు అతనంటే హిరోవర్షిన్ వుండేది ఆ రోజుల్లో. ఇప్పుడెమి ఒక లజ్జెకారి భార్య. అతను యూనియన్ రాజకీయాల్లో నలిగి

పన్నవడిన చిన్న ఉద్యోగి కావటంతో ఇద్దరూ కంగారుపడుతూ తడబడుతూ మాట్లాడుతున్నారు ఎన్నో యేళ్ల తర్వాత కలిసి.

లాన్లో పేముకుర్చీల్లో ఇద్దరూ కూర్చుని రెండు నిమిషాలు చిన్న చిన్న మాటలతో చెప్పుకున్నాక, "ఈ సమ్మె యేమిటి జగ్గు. నోటిస్ తేకుండా మొదలెట్టారు, దాదాపు కడూ" అంది భారతి అందంగా కళ్ళు చిట్టించి.

"తప్పలేదు. కిషోర్ గారూ మరోలా చూడమాండ్లని అంగీకరించడు. అది సరేగా రెండు నెల్లగా లాకౌట్ సాగుతోంది. దివాలా తీయాలని ఆయన ఉద్దేశమా?"

"ఇప్పుడవన్నీ యెందుకు జగ్గు. నాకు ప్యాక్షరీ గొడవలేమీ తెలియవు" అవలీలగా అబద్ధ మాడింది భారతి. నిజానికి కిషోర్ ఏం తలపెట్టినా ఆమెతో కుణ్ణంగా చర్చిస్తాడు. ఆ చర్చలలోనే అతనికి తన ఉద్దేశాలూ, అలోచనలూ స్పష్టంగా తెలుస్తాయి.

జగన్నాధం ఒకప్పుడు ఆమె హీరో. భారతి ఒక సామాన్య ఉద్యోగుల కుటుంబంలో పుట్టింది. ఇంట్లో స్త్రీలి దుర్భరంగా వుండేవామెకు. ఇంట్లో అందరూ ఎప్పుడూ డబ్బు సమస్యలు, ఆచారాలు, సంప్రదాయాలు, అప్పులు, నడ్డీలు, పెళ్లిళ్ళు, లాంఛనాలు. అనే మాట్లాడుతూ నిట్టూరుస్తూ అడపాతడపా యేడుస్తూవుండే రోజులవి. కాలేజీ వాతావరణమూ అంతే.

జీవితం ఆముదంలో ఈడుతున్నట్లుండేది. నూలిలో కప్పలా, కుళ్ళు కావలాలా వున్న తన జీవితంలోకి ఉపాించని వెలుగు, మరో ప్రపంచమూ తెచ్చాడు జగన్నాధం. ఓ రోజున కాలేజీ వేదికమీద, మరో లోకం నుంచి చిగిన మహావీరునిలా శ్రీశ్రీ గీతాలు అవేశంగా పాడుతున్న జగన్నాథాన్ని చూసి అప్రయత్నంగా, స్టేజీ వాకర్ లా వేదికపైకి నడిచి పోయింది భారతి. అది సెక్సీని మించిన ఆకర్షణ. మధ్యపానాన్ని మించిన దివ్య మధుసానం. జగన్నాధం

వొంకొందా తనపాట పాడేసి, ఆమెచేత మరో గేయం చదివించాడు.

అలా స్నేహితులై, సహచరులై వాల్చర్లదరూ కాలేజీలో చదివారు. అంతటితో తెగింది తీగ. జగన్నాథం బియ్యే పూర్తిగా పెయింట్ య్యాడు. భారతికి కిషోర్ లో పెళ్లియైంది. ఆమె సహకారంతో కిషోర్ చిన్న వర్క్ సైన్ పెట్టాడు. సదేళ్ల తర్వాత 'రక్తి కెమికల్స్' పుట్టింది వాళ్ళకి. రక్తి ప్రాడక్ట్స్ చాలా పరిశ్రమలకి - సేవర్, పెయింట్స్, డెషిటాలు వగైరాలు - కాలి. కిషోర్ కౌన్సిల్లో పెద్ద పాఠశ్రామికవేత అయ్యాడు.

కిషోర్ ని యెలాగో వాచ్చింది కార్మిక సంఘంలో చర్యలకు సంపుటానంది భారతి. జగన్నాధం తప్పిగా ఉపరి పీల్చి సెలవు తీసుకున్నాడు.

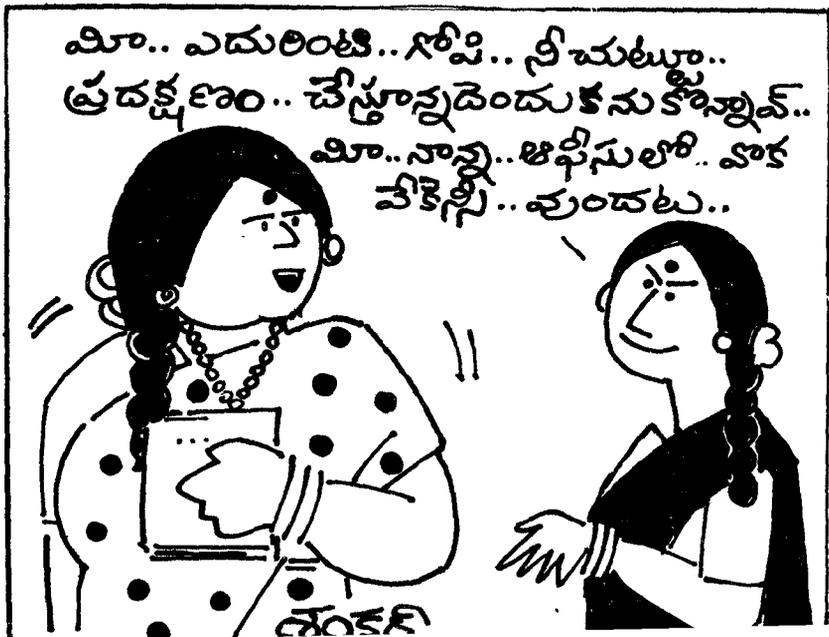
* * *

రక్తి కెమికల్స్ యాజమాన్యానికి, యూనియన్ లీడర్లకి మధ్య చర్యలు మొదలయ్యాయి. ఎంత వెల్లుకి అంతగాలి అన్నట్లు లజ్జెకారి కిషోర్ సేనకి ప్యాక్షరీ లాకౌట్ వల్ల కోటికొంతం దూర మవుతుందనే బెంగవుంది. స్టాంట్ నిడుస్తోంది. కాని 'మెయింట్ వెన్స్' జరగటంలేదు, ఎప్పుడో ఉన్నట్టుండి చతికిలపడుతుంది. ఈ నంగలి అక్కడ సమావేశమైన అందరికీ తెలుసు. కాన్ఫరెన్స్ జరుగుతున్న కిషోర్ మేడమీది హాట్ ఇరుపజ్జెం వాళ్ళ విసురుతున్న బాణాలు అందుకే చాలా జాగ్రత్తగా కడులుతున్నాయి.

దేశంలోని మిగతా పెద్ద కెమికల్ ఇండస్ట్రీస్ ఇస్తున్న స్టాంట్ తమ జీతాలను పెంచాలని ఉద్యోగుల, కార్మికుల డిమాండ్. అడిగినదాంట్లో సగేమి పెంచుతామని యాజమాన్యం. కుస్తీ సుదీర్ఘంగా సాగుతోంది

ఉన్నట్టుండి ఉద్యోగుల సంఘపు జాయింట్ సెక్టరీ అంబాజీ శాయాజీ శాలకర్ణి (ఏ యెన్ యెన్) నిలవడి ఉండేకంగా ఉపన్యసించసాగాడు. అతను తీవ్రవాదిగా ప్రత్యేకతను పొందుతున్న

[42వ పేజీలో]

ఉద్యోగి : “ఇది కేపిటలిజం మరణనేడవలో వుండి దాని పాట్లు వీల్చుకుని సోషలిజం ఉదయిస్తున్న అనురంభం— సారీ — యుగంబది. మిస్టర్ కిషోర్, మీ ధనం — నిజానికి అది మీదికాదు, ప్రతి సైనిక మా వెతుకుదు, చెమటది — మీ న్యాయస్థానాలు, రక్షకభటవర్గాలు మా విజయాన్ని ఆపలేవు. నడుస్తున్న ప్యాక్షరీని ఎలా వున్నదాన్ని అలా వదిలేసి వచ్చేవారు మా కార్మికులు. వాళ్ల సాహసం, చొరవ, సంఘభావం ఆలాంటిది. మా సత్తా తెలిసింది కదా... ఆందుకే కొత్త రకాన్ని ఇంజెక్ట్ చేస్తున్నాను...” అంటూ జగన్నాథమూ వాళ్లూ ఎంత ఆపినా అతను ఆగటంలేదు. వాళ్లకి తమ మెరుపు సమ్మె ఒక పీడకలలా వుంది. ఎందుకంటే అది ఫెయిలయింది. బుద్ధున్నవాడెవడూ తన ఓటమిని కావాలని శత్రువుకి గుర్తుచేయడు, అయినా ఏ. యస్. శాతకర్ణి సరిగ్గా ఆ పనే ఎందుకు చేస్తున్నాడో బోధనడక, చేతికందు తున్నట్లున్న రాజీ మర్రి దూరపుతుండేమోననే భయంతో వాళ్ల తల్లిడిల్లిపోతున్నారు.

ఏ. యస్. యస్. అంత భార్యతాపహితంగా ఎందుకు మాట్లాడుతున్నాడో మిగతా లీడర్లకి తెలికపోవచ్చు కాని, కిషోర్ సేనీకే దాని గుట్టుంతా తెలుసు. ఎందుకంటే ఏ. యస్. యస్. అని పేరున్నా, శ్రమశీలత లేదు శాతకర్ణికి. కాగిలానికి సిన్ను గుచ్చమని యిస్తే సిన్ను విరిచేసి కాగితం వీలికలు చేసేంత నేర్పుంది అతనికి. అతని ప్రతిభను గుర్తించి, విప్లవ పడజాలం నేర్పించి, ఉద్యోగుల యూనియన్లో దూర్చినవాడు కిషోర్! చర్యలని యిలా బెడసికోట్టించడం వాళ్లద్దరూ ముందుగా వేసుకున్న పథకమే.

ఏ. యస్. యస్. లెక్కరని ‘బలవంతం’గా ఆపి ఉద్రేకంగా అతని ఆరోగ్యాలను ఖండించాడు కిషోర్. ఆ ఉద్రేకంలో కొంత నిజం కూడా వుంది. ఎందుకంటే సమ్మె మొదలైన మొదటి గంటా యుగతనామగ్ని నాశనమవుతుందనే భయంతో వణకపోయాడు కిషోర్. ఇప్పుడు ఏ. యస్. యస్. యిచ్చింది కేవలం డ్రమెటిక్ ‘క్యూ’, అంతే. దాన్నందుకుని నిప్పులు కురిశాడు కిషోర్ — “మీరు దేశద్రోహులు. రిక్తి కెమికల్స్ దేశంపదని పెంచు తోంది; విదేశీ మారకద్రవ్యం తెస్తోంది మీ ఆరువేల మందికేకాక మరెందరికీ అన్నం పెడుతోంది. దాన్ని శాబులీజ్ చేశారు మీరు. ఏద్రోహచర్యకై క్రిమినల్ కేస్ పెట్టచ్చు మీమీద...” అలా తాండవమాడాడు.

యూనియన్ నాయకులు నోరెత్త లేకపోయారు. శాతకర్ణి లెక్కరతో వాళ్ల తప్ప మరోసారి బయటకు వచ్చి యాజమాన్యానికి నైతిక విజయం వచ్చింది. “మేం జీతాలు పెంచుతాం. మీరడిగినంత కాదు. దివాలా తీయాలనే ఉద్దేశం లేదు మాకు. లాభాలు యీ విధంగా వున్నాయి...” అని కిషోర్ వెప్పుంటే జగన్నాథం తగ్గ అస్ట్రం విసిరాడు. అదే ఎకాంట్రో. కొందరు ప్రాఫెసర్ల సాయంతో కాన్స్ట్రక్షన్ల స్టడీ జరిపించి కిషోర్ చూపే లాభాలకంటే కంపెనీకి ఎక్కువ లాభాలు వచ్చాయనే రిపోర్ట్ తయారుచేశాడు జగన్నాథం. ఆ సైల్ని చూడగానే కిషోర్ గుండె కొన్నిక్షణాలు ఆగిపోయింది.

శాంసన్ - డిలైలా

కాని అతను స్వయం కృషితో, ఎదు శ్రమతో, ఉడుం పట్టుదలతో, పులి నిర్మాణీ భ్యత తో పై కొచ్చినవాడు వెంటనే తేరుకున్నాడు. “మీరు చేసిన సమ్మె ఏద్రోహ చర్యని కొప్పుకుని, మరో పదేళ్లదాకా ఎలాంటి సమ్మెలూ జరపబోమని హామీ యిస్తేనే వన చర్యలు సాగుతాయి” అన్నాడు.

సభ అర్థాంతరంగా ముగిసింది.

* * *

ఆ మరునాడు జగన్నాథం తన బ్రహ్మచారి కొంపలో ఒక్కడూ వుండగా ఫిరదైన అమెరికన్ కాలొకటి వచ్చి గుమ్మంలో ఆగింది. యూనిఫారంలో వున్న డ్రైవర్ వచ్చి శాల్వాట్ చేసి భారతి పిలుస్తోంది చెప్పాడు. ఎందుకో తెలిదన్నాడు. ఒక నిమిషం తలుపటాయింది కా రెక్కాడు జగన్నాథం...

లాన్లో రెండు సోపాలమధ్య ఫిరదైన టేబుల్ వుంది. దానిమీద ‘రాయల్ శాల్వాట్’ సీసావుంది. ఓ సోపాలో భారతి వుంది. ఎదురుగా వున్నదాంటే జగన్నాథాన్ని కూర్చోమంది. ‘బోయ్’ వచ్చి బాటిల్ మూతతీసి గ్లాసులు నింపివేశాడు.

త్య ర లో

రా గ ల హ రి

సీ రి య ల్

తన గ్లాసు సుతారంగా పట్టుకుని గాలిలోకి ఎత్తి ‘పీర్స్’ అని సిగ్గుగా చెప్పింది భారతి. జగన్నాథానికి మధ్యం రుచి తెలుసు. కాని అభిరుచి లేదు. “ఏమిటిది” అన్నట్లు చూశాడు. “తీసుకో జగ్గా. పార్టీ స్పీరిట్. ఇది మనిద్దరి పార్టీ. ఊహ” అందామె. జగన్నాథం గ్లాసండుకున్నాడు.

జగన్నాథం నిస్సౌలంటి మనిషి. అతను ఆకలితో కార్మికుల్ని మాడ్చి చంపుతున్న కిషోర్ భార్యతో కలిసి లాగులాడంటే వింతగా కనిపిస్తుంది. కాని వారా ప్రతికల్పి చదివి కాస్త ఆలోచించేవాళ్లకి వాస్తవమంతేనని తెలుస్తూనేవుంది. కాకపోతే దేశ దుస్థితికి కారణమేముంది? రాజకీయాలు, వర్తకాలు, పుద్యోగాలు, బహుమానాలు... యిలాంటి పల్లీలు లేకపోతే యింత విచిత్రంగా వుంటాయా!

“ప్రజలే యేలే రాజ్యం”లో ఆశ పోలేదు జగన్నాథానికి. ఎదురు మాస్తానే వున్నాడు కూడాను — ప్రతి వృద్ధకన్యా తన చదువుని లెక్కచేయకుండా తనని ప్రేమించే శృంగార నాయకుడుండేవుంటాడని కలలగంటున్నట్లు! అలా యిరవై యేళ్లు ఎదురుమాడ్డంతో అతని ఆరోగ్యం, ఆత్మ విశ్వాసం ఊడిస్తూవచ్చాయి. అందుకే భారతి అపోహనానికి తలవంచాడు.

భారతి పైకి చాలా అదృష్టవంతురాలు, లంఘికారిణి. కాని ఆమె కాలేజీ రోజుల్లో జగన్నాథంతో పంచుకున్న భావాలలో పాదినలంటి

అలిలోకానుభూతి తరువాత లవనేకమైనా అనుభవించలేదు. ఇరవై యేళ్ల కాపురంలో ఆమెక పిల్లలూ కంగలేదు. జీవితంలో పోగొట్టుకున్న నిషా కోసం ఆమె ఈ పార్టీ ఏర్పాలు చేసింది.

ఆరగంటలో ఇద్దరికీ పూర్తి నిషా వచ్చేసింది. కార్మికులలోబాలు తిండి యెగిస్తున్న జగన్నాథం ఒక్క దింటే గిరిగా తిరగసాగింది. జగన్నాథమూ, భారతి ఆ మైకంలో తన భారతని కలలని పంచు కున్నారు. జగన్నాథం చెప్పేశాడు : తమ మెరుపు సమ్మె ‘పార్టీ’ అదేశంపై జరిగిందని, ఎన్నికలు రాబోతున్నాయి కనుక ఇలా సమ్మె చేసి విజయం సాధిస్తే పార్టీ కేడిడేట్ గెలిచే అవకాశం పెరుగు తుందని, అదేశం వచ్చినందునే తానూ సమ్మె చేయించాడు.

ఆ మాటలు చెవిని పడగానే భారతి నిషా మాయమైంది. ఆమె కళ్లు ఎరసి చూసిన పులి కళ్లలా మెరిశాయి. పార్టీ పూర్తయింది.

* * *

మూడురోజుల తర్వాత మళ్లీ చర్యలు జరిగాయి. అస్త్రాలు, ప్రతి అస్త్రాలు, ఎత్తి పొడుపులూ, లెక్కర్లు... అన్నీ యధావిధిగా సాగాయి.

“జీతాలు పెంచుతాం మా యిష్టం వచ్చి నంత. మీరు మరో పదేళ్లదాకా సమ్మెలూ, అందోళనలూ జరపబోమని రాసివ్యాఖ్య లేకపోతే ఇంతే.” అన్నాడు కిషోర్.

“ఆకలితో మాడుతున్న కార్మికుల ఓర్పుని పరీక్షింపు పెట్టకండి. కంపెనీ లాభాల్లో వాళ్లకీ వాటావుంది. మీర మరీ మొరాయిస్తే ఆరువేల మంది ఒక్క మనిషిలా దూకుతారు రంగంలోకి...” జగన్నాథం బెదిరించాడు.

కిషోర్ మాట్లాడకుండా డ్రీవర్స్ తెరచి అందులోంచి ఒక కాగితం బొత్తి తీసి అందరికీ పంచాడు. అది జగన్నాథానికి ‘పార్టీ’ కేంద్రం నుంచి వచ్చిన స్కీకెట్ లెటర్ తాలూకు జెరాక్స్ కాపీలు. ఎన్నికలలో ‘పార్టీ’ విజయం కోసం ‘తీవ్రచర్య’ జరపమని దాని సారాంశం.

ఆ ఉత్తరాన్ని చదివిన యాజమాన్యం వాళ్ల సాంగిపోయారు. కాని తమ ఆనందాన్ని అణిచేసుకుని జగన్నాథాన్ని తిట్టసాగారు. “ఫూరం. మీరు చేసిన సమ్మె మీ పార్టీకోసమే తప్ప, కార్మికుల కోసం కాదన్నమాట! ఎంత దారుణం! కార్మికులు మాడి చచ్చివారావులేదు, మీకో పార్లమెంటు సీట్వచ్చే మాలుంటే. ఎంత సినికల్!” యూనియన్ నాయకులలోని ఇతర పార్టీలవాళ్లకీ జగన్నాథంమీద కోపం వచ్చింది.

“ఈ రహస్యం ఎలా బయట పడింది? నే నెవరికీ చెప్పలేదే” అని గిజిగిలాడిపోయాడు జగన్నాథం. అతనికి భారతి ఇచ్చిన పార్టీ గుర్తు రానేలేదు

రోడ్డుమీద వందలాది కార్మికులు పోగై “కార్మిక ద్రోహి జగన్నాథం ముర్ఖులాద్” అని అరుస్తున్నారు. మేడ కిటికీలోంచి వాళ్లని, అక్కడ లేకపోయినా వాళ్లనలా అరిపిస్తున్న శాతకర్ణిని తృప్తిగా చూసి, “జగన్నాథం! మీ కార్మికులు మీరు కావాలంటున్నారు. వెళ్తారా” అని గేలు చూపించాడు కిషోర్ సేన్. ★